יש חולץ לאחותו מספק. אע"פ שהיא מחמש עשרה נשים הפוטרות צרותיהן וכן לבתו ולאמו: **אמו ואשה אחרת.** שילדו שני זכרים במחבא והוא ג' מהן ולהן שני זכרים ולאין כגון רחל אשת יעקב שהיה לה יוסף ממנו וחנה אשת ראובן שהיה לה חלרון ממנו וחזרו וילדו שני זכרים במחבא ומתו יעקב וראובן ונא יוסף בנה של רחל ונשא חנה אמו של חלרון ונשא אשה אחרת ולהן שני זכרים וחזרו וילדו שני זכרים במחבא ובא בנה של זו ונשא אמו של זה ובנה של זו נשא אמו של זה ומתו בלא בנים זה חולץ לשתיהן וזה חולץ לשתיהן נמצא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק לאחותו מספק כיצד אמו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן שלא מאותה האם ונשאום ומתו בלא בנים חולץ לשתיהן נמצא חולץ לאחותו מספק לבתו מספק כיצד אשתו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן ומתו בלא בנים זה חולץ לבתו מספק וזה חולץ לבתו מספק תניא [3]היה ר"מ אומר איש ואשה פעמים שמולידין חמש אומות כיצד ישראל שלקח עבד ושפחה מן השוק ולהן שני בנים ונתגייר אחד מהן נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים הטבילן לשם עבדות ונזקקו זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד שחרר את השפחה ובא עליה העבד הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר שחרר שניהם והשיאן זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר וישראל מאי קמ"ל [4]עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר ת"ר [7]יש מוכר את אביו להגבות אמו כתובתה כיצד ישראל לקח עבד ושפחה מן השוק ולהם בן ושחרר את השפחה ונשאה ועמד וכתב כל נכסיו לבנה נמצא זה מוכר את אביו להגבות לאמו כתובתה מאי קא משמע לן כולה רבי מאיר היא ועבדא מטלטלי [8]ומטלטלי משתעבדי לכתובה ואיבעית אימא הא קמשמע לן [9]עבדא כמקרקע דמי: **מתני'** [10]האשה שנתערב ולדה בולד כלתה הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו בני הכלה חולצין ולא מייבמין שהוא ספק אשת אחיו ספק אשת אחי אביו בני הזקנה או חולצין או מייבמין שספק אשת אחיו ואשת בן אחיו [11]מתו הכשרים התערובות לבני הזקנה חולצין ולא מייבמין שהוא ספק אשת אחיו ואשת אחי אביו לבני הכלה אחד חולץ ואחד מייבם [12]כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה הרי אלו אוכלים בתרומה וחולקין חלק אחד בגורן ואינן

כתב כל נכסיו לבנה בו'. בסמוך מוקי לה כר"מ דאמר מטלטלי משתעבדי לכתובה תימה לר"מ דבכל דוכתא משמע דבמייה פליגי בהאומר בקדושין (דף סה:) גבי שיש שבאו ממדינת הים וחבילה עמהן כו' דקאמר אשה גובה כתובתה מן החבילה ומוקי לה כר"מ וכן בנדרים (דף סה:) גבי אפילו אתה מוכר שער לאשך חייב אתה ליתן לה כתובה שמע מינה מטלטלי משתעבדי לכתובה והא עיקר פלוגתייהו בהאשה שנפלו (כתובות ד' פ: וסס) גבי הניח אחיו מעות כו' דפליגי התם ר"מ ורבנן אי משתעבדי לכתובה או לא משמע דבתמי פליגי אבל מייה מודו רבנן דמשתעבדי כמו בבעל חוב דאפילו מגלימא דעל כתפיה ואר"ת דיבש במקום אחיו קאי והוי כמייה אבל מיתמי אפילו רבי מאיר מודה דלא משתעבדי וכן נראה לר"י דאי לר"מ מיתמי נמי אית ליה דמשתעבדי א"כ בברת ר"מ הפוכה מדרבנן דלרבנן כתובה גרועה מב"ח דמטלטלי לא משתעבדי לכתובה אפי' מייה וב"ח אפי' מגלימא דעל כתפיה ולר"מ עדיפא דאפילו מטלטלי דיתמי משתעבדי לה ולב"ח לא משתעבדי אלא ודאי לכ"ע מטלטלי דיתמי לא משתעבדי לכתובה ומיהו קשה דהכא משמע דמטלטלי דמתנה משתעבדי לר"מ ומתנה אלימא מיתמי דשטרא שאין בו אחריות לא גבי ממקבל מתנה כדמשמע בפ"ק דב"מ (דף יב:) דתנן מגלא שטר שאין בו אחריות נכסיס יחזיר ולא חייסינן שמא יעשה קנויא על מקבל מתנה ואילו מיתמי אפי' מלוה על פה קי"ל (ב"ב דף קעו.) דגבי ואר"י דהכא במתנת ב"מ איירי דגרועה כגון ירושה אבל ממתנת בריא לא גביא וכן משמע בים נוחלין דקאמר מה ירושה דאורייתא אלמנתו גוזית מנכסיו מתנת ב"מ דרבנן לא כ"ש ולפי מה שתקנו דגובה אשה לכתובתה ממטלטלי דיתמי כ"ש דגביא ממטלטלי דמתנת ב"מ אבל ממתנת בריא דעדיפא לא תקינו שתגבה:

מני ר' מאיר היא דאמר מטלטלי משתעבדי לכתובה. אע"ג דבכל דוכתא אמרינן הוקשו עבדים לקרקעות הכא יש לחושבם כמטלטלי [9]דלא סמכה דעתה עילוייהו לפי שמתיס וכורחים ולגיסנא דחשיב להו מקרקעי סבר דסמכה דעתה עילוייהו כמו קרקעות:

ספק אשת אחיו ואשת בן אחיו. אמרי' בירושלמי זאת אומרת מותר לאדם לישא אשת בן אחיו פי' אע"פ שיכול לבא לידי ביטול מצות יבמין אם ימות ותפול לפני [13] האחין אפ"ה מותר מכאן יכול להיות רואה לפירוש ריב"ן שפי' בהבא על יבמתו (לעיל סב:) והנושא את אחותו דוקא את אחותו אבל את אחיו אין עושה כ"כ מצוה דמבטל מצות יבמין [14]: ואינן

ומש"ה קתני עבד משועבד לכתובה דר"מ סבר מטלטלים משתעבדי לכתובה במס' כתובות בפ' האשה שנפלו (ד' פ:) דקתני הניח פירות התלושים מן הקרקע כו': **מתני' לבני הכלה.** לאשת בן הכלה ולאי: **אחד.** מן התערובות חולץ תחלה ואח"כ מייבם השני ממ"נ אם יבמתו היא הרי טוב ואם אשת בן אחיו היא הרי חלץ לה יבמה ומותרת לו: **חולקין בתרומה.** אחד כהן ואחד עבד כהן: **חולקין חלק אחד.** מפרש בגמ' [ע"ב]: בין

יש חולץ לאחותו מספק. [1]תנו רבנן מספק לאחותו מספק לבתו מספק כיצד אמו ואשה אחרת ולהן שני זכרים וחזרו וילדו שני זכרים במחבא ובא בנה של זו ונשא אמו של זה ובנה של זו נשא אמו של זה ומתו בלא בנים זה חולץ לשתיהן וזה חולץ לשתיהן נמצא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק לאחותו מספק כיצד אמו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן שלא מאותה האם ונשאום ומתו בלא בנים חולץ לשתיהן נמצא חולץ לאחותו מספק לבתו מספק כיצד אשתו ואשה אחרת שילדו שתי נקבות במחבא ובאו אחיהן ומתו בלא בנים זה חולץ לבתו מספק וזה חולץ לבתו מספק תניא [2]היה ר"מ אומר איש ואשה פעמים שמולידין חמש אומות כיצד ישראל שלקח עבד ושפחה מן השוק ולהן שני בנים ונתגייר אחד מהן נמצא אחד גר ואחד עובד כוכבים הטבילן לשם עבדות ונזקקו זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד שחרר את השפחה ובא עליה העבד הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר שחרר שניהם והשיאן זה לזה הרי כאן גר ועובד כוכבים ועבד וממזר וישראל מאי קמ"ל [3]עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר ת"ר [4]יש מוכר את אביו להגבות אמו כתובתה כיצד ישראל לקח עבד ושפחה מן השוק ולהם בן ושחרר את השפחה ונשאה ועמד וכתב כל נכסיו לבנה נמצא זה מוכר את אביו להגבות לאמו כתובתה מאי קא משמע לן כולה רבי מאיר היא ועבדא מטלטלי [5]ומטלטלי משתעבדי לכתובה ואיבעית אימא הא קמשמע לן [6]עבדא כמקרקע דמי: **מתני'** [7]האשה שנתערב ולדה בולד כלתה הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו בני הכלה חולצין ולא מייבמין שהוא ספק אשת אחיו ספק אשת אחי אביו בני הזקנה או חולצין או מייבמין שספק אשת אחיו ואשת בן אחיו [8]מתו הכשרים התערובות לבני הזקנה חולצין ולא מייבמין שהוא ספק אשת אחיו ואשת אחי אביו לבני הכלה אחד חולץ ואחד מייבם [9]כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה הרי אלו אוכלים בתרומה וחולקין חלק אחד בגורן ואינן

שחרר את השפחה. והרי היא כישראלית ובא עליה העבד הולד ממזר: **ולהם בן.** ולא קנה את הבן: **וכתב לו כל נכסיו.** ומת והרי אמו תובעת כתובתה מן הנכסים: **כולה ר"מ היא.** הא מתניתא בתרייתא דיש מוכר ר"מ גמי אמרה וסיפא דקמייתא היא

מסורת הש"ס

1) [תוספתא פי"ב], 2) [תוספ' קדושין פ"ה ע"ח], 3) [נעיל עח: מה. קדושין ע.], 4) [תוספתא קדושין פ"ה], 5) [כתובות פפ: קדושין סה:], 6) [גיטין לט. כ"ק יב. ב"ב סח. קנ.], 7) גיטין מב: [תמורה ח.], 8) [ויקרא כה], 9) [ל"ל אחיו], 10) [וע' היטב תוס' לעיל סב: ד"ה והנושא], 11) [תוספתא ד"ה], 12) [תוספתא פ"ה], 13) [תוספתא פ"ה], 14) [תוספתא פ"ה], 15) [תוספתא פ"ה], 16) [תוספתא פ"ה], 17) [תוספתא פ"ה], 18) [תוספתא פ"ה], 19) [תוספתא פ"ה], 20) [תוספתא פ"ה], 21) [תוספתא פ"ה], 22) [תוספתא פ"ה], 23) [תוספתא פ"ה], 24) [תוספתא פ"ה],

ואינן מטמאין למתים ואינן נושאין נשים בין כשרות בין פסולות הגדילו התערובות ושחררו זה את זה נושאין נשים ראויות לכהונה ואינן מטמאין למתים ואם נטמאו אינן סופגין הארבעים ואינן אוכלין בתרומה ואם אכלו [ה] אינן משלמין קרן וחומש ואינן חולקין על הגורן ומוכרין את התרומה והדמים שלהן ואינן חולקין בקדשי המקדש ואין נותנים להם קדשים ואין מוציאין שלהם מידיהם ופטורין מן הזרוע ומן הלחיים ומן הקיבה ובכורו יהא רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים:

גמ' מתו הכשרים וכו': אלא הנך משום דאיערוב להו הוו להו פסולין א"ר פפא אימא ומתו הודאין: לבני הכלה אחד חולץ וכו': [ו]דוקא מיחלץ והדר יבומי אבל יבומי ברישא לא דקפגע ביבמה לשוק: כהנת שנתערב וכו': חלק אחד פשיטא אימא חלק כאחד תנן כמ"ד אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דתניא [ז]אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר יכול שיאמר אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי במקומו של ר' יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין במקומו של ר' יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין תניא [ז]אמר רבי אלעזר בר צדוק מימי לא העדתי אלא עדות אחד והעלו עבד לכהונה על פי העלו ס"ד [ח] [ט]השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן צדיקים עצמן לא כ"ש אלא אימא בקשו להעלות עבד לכהונה על פי חזא באתריה דר' יוסי ואזל ואסהיד באתריה דרבי יהודה ת"ר [י]אעשרה אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות ואלו הן חרש שוטה וקטן טומטום ואנדרוגינוס והעבד והאשה והערל והטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו וכולן משגרין להם לבתיהם חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו בשלמא [יא]חרש שוטה וקטן לאו בני דיעה נינהו טומטום ואנדרוגינוס נמי

ריה

ואינן מטמאין למתים. תימה לר"י דאמאי לא קתני נמי ואין סופגין את הארבעים כדקתני בסיפא ואי משום דתנן בסיפא: **ואם** אכלו אין משלמין קרן וחומש. הני דאין משלמין מ"מ צריכין להפרישם משום כפרה: **ואינן** חולקין על הגורן. ואפי' יצאו שניהם על הגורן ויתנו אם כהן אני תנו לי בשבילי ואם חברי כהן תנו לי בשבילו אפ"ה אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אתי לידי תקלה: **ואין** מוציאין. פירש בקונטרס בל"א אם היו חייבין עולה או חטאת ואשם אין כופין אותם לתתם לגזבר משמר להיות עבודתם ועורם שלהם דכל חד אמר אנא כהן אנא וכהן (ג) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריבו להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצו או אלו יעשו שליח כל כהן שירצו להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגוזל קמא (כ"ק דף קי. וסס) דהיכא דלא מצי עביד עבודה שליח נמי לא מצי משוי ואר"י דאין זה קושיא דשאני הכא אם יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנותן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"י הדחק ראוי לעבודה כדמפרש בהגוזל (שם) וכן מצא ה"ר אלחנן בהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה נותנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מום נותנה לאותו משמר ומסיק דהתערובו' עבדינן להו כחולה וזקן דתיגין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבכור וחרמים קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף כט.) חרמי כהנים עד שלא נאו ליד כהן הרי הם כהקדש משנאו ליד כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיתנו זה לזה ויתנו ביניהם: **חלק** אחד פשיטא. פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד: **ואם** עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי. הק' ה"ר אלחנן למ"ד לקמן אין חולקין תרומה לאשה מאשם גרושה ה"ג גבי עבד ניחוש שמא ישאל לאחר שנשתחרר העבד ואמר ר"י דאין לחוש לכך שלא יחזיק עצמו בעבד והא נמי לא חיישינן שמא ימכרנו רבו לישראל וישאל דכיון דמזונותיו על רבו לא יהא חוטא ולא לו אך קשה דמסקינן בפ"ק דגיטין (דף יב. וסס) שיכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך ואמאי לא חיישינן שמא ישאל אז כיון שאין רבו מפרנסו ושמא הא לא שכיח [ט]:

ס"ד השתא בהמתן של צדיקים. נראה דל"ג ליה דלא שייך הך פירכא אלא במקום שהחכם עצמו נכשל באכילת איסור ואין להאריך כאן [י]:

ואלו הן חש"ו. היינו דוקא בקטן שאינו יודע לישא כפיו דבסוף לובב הגזול (סוכה מב. וסס) תניא יודע לישא את כפיו חולקין לו תרומה ואקטן קאי התם [יא] קטן היודע לישא את כפיו עולה עם הגדולים אבל בפני עצמו עד שיביא ב' שערות כדאמר בפ"ג דמגילה (דף כד. וסס) לישא בקביעות עד שיתמלא זקנו [יב]:

וכולן משגרין לבתיהן. וא"ת ולמה משגרין לחרש ושוטה והלא לא יאמרוה בטהרה וי"ל שיש להן אפוטרופוס בבתיהן ומ"מ אין חולקין להם פן יבאו לחלק אפילו אין להם אפוטרופוס:

מעשר

עין משפט נר מצוה

כא א מיי' פי"ב מהל' תרומות הל' כב:

מוסף רש"י

ושחררו זה את זה. כל אחד ואחד כותב אם אני הרב ואתה העבד הרי אתה בן חורין ויהיו מותרים שניהם בבת ישראל (תוספות ח. ושם הגירסא משחררים זה את זה וכ"ה בגיטין מב:). אימא חלק כאחד. כלומר כשאינן ביחד נותנין להן תרומה בבית הגרנות אבל לאחד אין נותנין עד שיבא חבירו דשמא זה הוא העבד (תוספות ח.). במקומו של ר' יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין. משום הכי אמר אין חולקין (כתובות כח:). השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן. שתאכל הבהמה דבר האסור לה (חולין הו:). חזא באתריה דר' יוסי. שהלקו לו תרומה בגורן, ואסהיד באתריה דר' יהודה. ושם לא חולקין תרומה לעבדי כהנים (כתובות כח:). וכולן משגרין להם לבתיהם. בבית הגרנות אין חולקין להם שמיון תרומה הוא שאין כל רואיו יודעים בו שהוא בקי לשומרה, אבל לביתן משגרין להם הבקיאים ומכירים בהם (סוכה מב.).

מסורת הש"ס

ה) [ע' תוספות כתובות נ:: סד"ה זר שאכל], **ו)** [לעיל לא: לקמן ק:], **ז)** כתובות כח: [תוספ' פי"ב], **ד)** [שם ע"ש], **ט)** חולין ה: ו. ז. [כתובות כח: גיטין ז.], **י)** [תוספ' סוף פ"ר דתרומות], **יא)** [מגיגה ב: גיטין כג. ערכין ה: מנחות לג.], **יב)** ס"ל אין זה, **יג)** [דברים יח], **יד)** [במדבר ה], **טו)** [במדבר יח], **טז)** כמ"ס אין זה, **יח)** [חולין ז.], **יט)** [ע' היטב תוס' כתובות כח. ד"ה ולמאן], **כ)** [וע' היטב תוס' שבת יב: ד"ה רבי נתן ותוס' פסחים קו: ד"ה אישתלי ותוס' גיטין ז. ד"ה השתא ותוס' חולין ה: ד"ה לדיקים], **כא)** [כדאמר בחולין כד:].

הגהות הב"ח

(א) גמ' העלו ס"ד (השתא וכו' לא כל שכן) תא"מ וע"ב תוס' לא גרסי ליה: **(ב)** תוס' ד"ה ואין וכו' וכהן מקריב בכל שעה וכו' קרבנותיהן ויחזרו: **(ג)** ד"ה ואלו הן וכו' קאי התם הס"ד והשאר הוא גליון:

בין כשרות. משום עבד: **בין פסולות.** כגון שפחה משום כהן: **הרלוויות לכהונה.** ולא גרושה וחלוצה משום כהן: **אין סופגין בו'.** דכל חד אמר אנא לאו כהן אנא [ה] (והתרלאת ספק היא): **אין משלמין.** דכל חד אמר אנא כהן: **ואין חולקין על הגורן.** אין נותנין להם תרומה על הגורן שהמשוחרר ישראל הוא: **ומוכרין את הדמים.** תרומת תבואתן כשמפרישין אותה אין צריכין לתתה לכהן דכל חד אמר לכהן אייתי ראיה דלאו כהן אנא ושקול ומ"מ לאוכלה א"א אלא מוכרין אותה לכהנים והדמים שלהן: ה"ג **ואין חולקין בקדשי המקדש.** כגון עורות קדשים: **ואין נותנין להם קדשים.** להקריב: **ואין מוציאין שלהן מידם.** אם היו חייבין חטאת או אשם או עולה אין כופין אותם לתתן לגזבר משמר ולהיות עבודתם ועורם לגזבר משמר דכל חד אמר אנא כהן ותניא (כ"ק דף קט:) מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו כל שעה שירצה ואפילו במשמר שאין שלו ת"ל ובא בכל אות נפשו ושרתו [ו] ומנין שעבודתם ועורם שלו ת"ל ואיש את קדשיו לו יהיו [ז] ותערובות הללו הואיל והאחד מהן כהן אין כ"ד יכולין להוציא מידן בעל כרחם ולתתם לגזבר משמר אלא יקריבו קרבנותיהן ויחזרו להן הכשר והעור ויתנוס לכל מי שירצו או הללו יעשו שליח כל כהן שירצו להקריב את קרבנם או ישהו את קרבנם עד שיתרצו הם לתתן לגזבר משמר: לשון אחר ועיקר **ואין נותנים להם קדשים.** בבכור וחרמים קאמר. ואין מוציאין את שלהם מידם דאמר אנא כהן וגבי חרמים נמי תנן (ערכין דף כח.) הכהנים אין מחרימין שהחרמים שלהן. והדר אורי מאי קעביד בבכור שלו ירעה עד שיסתאב ולא יקריבנו תם דא"כ לא יאכל את בשרו שהמקריב יעבבנו. ולשון ראשון קשה לי דאמרינן בהגוזל (כ"ק דף קי.) דהיכא דלא מצי עביד עבודה שליח נמי לא מצי משוי: **ובכורו ירעה עד שיסתאב.** אפי' בזמן הבית דהא לא מצי למכפינהו למיתן להכהנים לאקרובי ולאכול את בשרו ואינהו נמי לא מצו למיתביה לכהן ולהחזיר להן הבשר דבכור תם אינו נאכל אלא לכהנים דכתיב ביה [ח] ובשרם יהיה לך כחזה התנופה בבכורות פרק עד כמה (דף כח.) הילכך ירעה עד שיסתאב ומותר לשוחטו במדינה ויאכלוהו הם דבכור בעל מום אין בו משום זרות אלא משום גזל דמתנות כהונה והכא גזל ליכא דהמוליא מחבירו עליו הראייה: **חומרי ישראלים וחומרי כהנים.** מפרש בגמרא [ק.]: **גמ' [ט] (חלק א' ס"ד.** חלק אחד משמע של כל אחד): **חלק לאחד.** אם באו שניהם על הגורן נותנים להם אבל זה בלא זה אין חולקין להם דקסבר אין חולקין תרומה לעבד אא"כ רבו עמו דלמא אתי לאסוקי ליוחסין דסברי כהן הוא: **אם כהן אני בו'.** אספק כהן וספק עבד קאי כי מתניתין: **היו מעלין מתרומה ליוחסין.** לאו מאכילתה אלא מחלוקה הלכך אין חולקין לו דלא ליתי לאסוקי ליוחסין: **בהמתן של צדיקים.** חמורו של רבי פנחס בן יאיר [יא]: **עשרה אין חולקין.** כולהו מפרש טעמא: **והאשה.** אשת כהן: **והערל.** כהן שמתו אחיו מחמת מילה: **שאינה הוגנת.** פסולה לכהונה: **משגרין להן לבתיהן.** ואוכלין וערל שאסור לאכול מאכיל לנשיו ועבדיו: **חוץ מטמא כו'.** לקמיה [ק.] מפרש: **דלאו בני דיעה נינהו.** וזילותא דתרומה לחלק להן בגורן לעין כל:

בריה